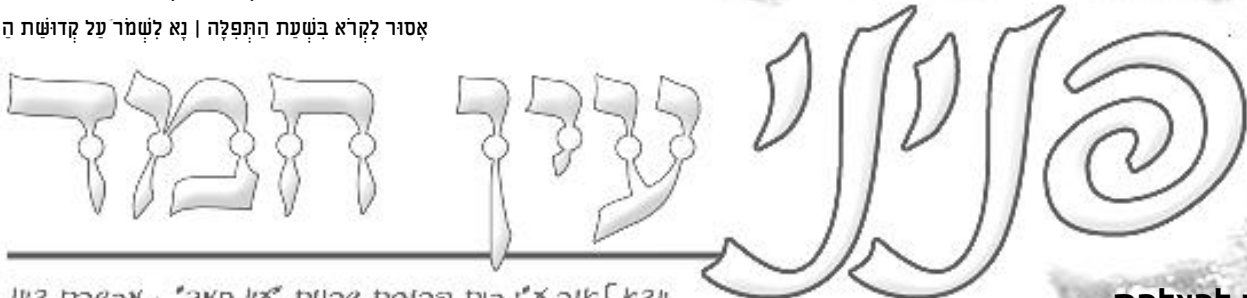

פְּרֻשַׁת תְּזַרְיעַ-מְצוּרַע | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת בנין

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

תְּזַרְיעַ מְצוּרַע - יְסוּרִים שֶׁהוֹפְכִים לְמַטְמוֹן

"וְנִתְּתִי נֶגַע צְרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם" (ויקרא יד, לד)

המטמון, שהטמינו בו האמוריים. והשאלה המתבקשת היא: אם הקב"ה רוצה לתת לאדם מטמון, וכי אין דרך טובה יותר לעשות זאת? אולי זכייה במפעל הפיס? מדוע לשם כך צריכים לשבור את הבית ולעבור את כל העינוי והסבל הכרוך בגלות מחוץ לבית? התשובה לכך היא, שהקב"ה רוצה לתת לו את המטמון, רק הוא קודם מנסה אותו לראות, אם אכן הוא ראוי לזכות בו.

אם כשמתעורר הקושי, האדם מתלונן ואומר: "נמאס לי כבר למה דווקא אני". אומר הקב"ה: "אין בעיה, הצרות יפסקו- אך את המטמון לא תקבל. אינך ראוי לו!".

כשנראה לאדם נגע בבית, בעצם הקב"ה מנסה אותו בניסיון אחר ניסיון: בתחילה - לשהות מחוץ לבית שבוע שלם. לאחר מכן עליו לשבור כמה אבנים מקירות הבית, עד שנאלץ להרוס את הבית עד היסוד!

אם באמצע התהליך האדם מתלונן, אומר הקב"ה: "אין בעיה, הכהן יטהר את הנגע". אם אדם עומד בכל הניסיונות, מביט על הדברים במבט הנכון ומקבל דין שמים באהבה ובהכנעה - בסופו של דבר יזכה במטמון כשכר על צדקותו.

כשאדם מאמין באמת, ורואה את הדברים הקשים בעין נכונה לפי השקפת התורה, וכפי שהקב"ה רוצה שנראה את הדברים - בסופו של דבר הכול הופך להיות מטמון.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

פירש רש"י הקדוש- "בשורה היא להם, שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה, שהיו ישראל במדבר, ועל ידי הנגע נותץ הבית ומצאן".

מבאר הרב ראובן קרלנשטיין צ"ל: לכל אדם נגזרה מנת יסורים שעליו לעבור בימי חייו. אין אחד שנמלט מהם. ייתכנו לפעמים תקופות בחיים שאדם אינו סובל, אך אין מציאות כזו, שאדם יחיה כל חייו בשלווה, ללא יסורים.

השאלה היא: כיצד מקבל האדם את הייסורים הבאים עליו? מה תגובתו? וכאן הכול תלוי בנקודת המבט!

בפרשת נגעי בתים חז"ל מגלים לנו, שלפעמים הקב"ה רוצה לזכות את האדם במטמון, ולשם כך מביא בקירות ביתו נגע צרעת. הוא מזעיק את הכהן, והכהן שולח להודיע לו: "לפני שאגיע לביתך, עליך להוציא את כל רכושך מהבית, שלא יטמא במידה שיתברר, שאכן זו צרעת הבתים".

"אוי ואבוי", חושב האיש, "להוציא הכול מהבית זו עבודה קשה! אבל אעשה כמו שהכהן ציווה". מגיע הכהן בודק את הנגע, ומודיע, כי יש להסגיר את הבית. כלומר, בימים הקרובים אסור להתגורר בו!

בלית ברירה, עוזב מיודעו עם כל צאצאיו את ביתו, והולך להתאכסן אצל קרובים או בבית מלון. בסופו של דבר מתברר, שאכן זו נגע צרעת הבית, ויש להרוס את כל הבית עד היסוד. הורסים את הבית, ואז מתגלה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה דביר בן נלי רחל
רוזה בת מרגריטה מזל חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה וזנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נוסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוגית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'נה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'נה
שרי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דריר בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
דנעה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמי
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פיניה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

14/04/2018		כ"ט ניסן תשע"ח	
פרשת תזריע-מצורע			
הפטרה: "מחר חודש"- שמואל א' כ'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
20:32	19:44	18:31	י"ב
20:29	19:42	18:49	ת"א
20:31	19:44	18:51	זריפה
20:30	19:43	18:50	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	---	--

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

על מה האדם צריך להקפיד כאשר מדובר בתנור המשמש גם לבשרי וגם לחלבי?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

כאשר התנור משמש לבשרי וחלבי, יש להקפיד ולסמן את התבניות איזה לשימוש בשרי ואיזה חלבי. עבר והשתמש בתבנית אפיה בשרי לחלבי או להיפך, אם עברו 24 שעות בין הבישולים, המאכל מותר. מקורות: (שו"ע י"ד סימן צג ס"א). והתבנית די בהגעלה לאחר שינקה אותה היטב מכל הלכלוך שעליה. הערה: והוא הדין שמועיל לעשות לתבנית ליבון קל, על ידי שיניח אותה בתנור דולק על חום גבוה למשך שעה. אולם, כאשר השימוש היה תוך 24 שעות, המאכל נאסר, והתבנית אין לה תקנה. הערה: היות והבשר והחלב היו בשימוש בזה אחר זה כשהוא בן יומו איסורא בלע כמבואר בשו"ע (או"ח סימן תנא). וכן הדין כאשר השתמשו בתבניות או ברשת לדבר איסור, צריך להחליפם בחדשים.

באופן שהתערבו תבנית בשרי עם חלבי ואינו יודע איזו מהן לבשר ואיזו לחלב, יעשה להם הגעלה מחמת הספק. הערה: כיוון שבלעו בשר או חלב לכולי עלמא מיקרי היתרא בלע, אין צריך להחמיר ולעשות ליבון אלא די בהגעלה. וכמ"ש בכף החיים (סימן תנא אות ע) בשם מרן הב"י. וע"ע שו"ת דבריך יאיר ח"ג (סימן לח).

בְּרִיחָה מְאֻבֶּקֶת לְשׁוֹן הָרֶע

הסיפור הבא ממחיש עד כמה הצדיק הרב ישראל מאיר הכהן (ה'חפץ חיים') מראדין נזהר בכל מה שהוציא מפיו. להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'מאיר עיני ישראל' ובו ניתן לראות שרבינו לא רק כתב את ספריו, אלא אף יישמם הלכה למעשה ונהג כך בעצמו בחיי היום יום. ואכן נאה דורש ונאה מקיים. בשנת ה'תרע"ז התקיימה בעיר מוסקבה, אסיפת רבני רוסיה, בנושאות ה'חפץ חיים' ובראשות הגאון ר' חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל. בתוך כל העניינים שעמדו על סדר היום של האסיפה, היה גם סעיף לבחור 'וועדת בחירות' של שבעה רבנים מגדולי הדור, לניהול וטיפול בכל העניינים של האסיפה, שנועדה להיות בעיר פטרבורג מטעם הממשלה, לסדר את על עניני הדת של היהודים. כמובן שבחרו גם את ה'חפץ חיים' כחבר בוועדה זו.

לאחר שהסתיים הכינוס, ניגש ה'חפץ חיים' לאדמו"ר הרב שלום דובער שניאורסון מלובאוויטש זצ"ל (הרש"ב) שהיה בין המשתתפים באסיפה, וכך אמר לו: "אני מבקש ממכם לשחרר אותי מלהיות חבר בוועדה הזאת". כשנשאל ע"י האדמו"ר "מדוע?" השיב לו ה'חפץ חיים' בזה הלשון: "אני מעודי הרחקתי את עצמי מלהגיד על יהודי כל שהוא, דבר לא טוב, וכן הלא בוודאי יהיו הרבה מועמדים, ואולי יהיה צורך להגיד על מישהו דבר לא טוב. לכן אני לא רוצה להשתתף בזה".

חזר האדמו"ר ואמר ל'חפץ חיים': "הלא יש עצה. כבודו יחווה את דעתו רק על מי שהוא ראוי לאותה איצטלא, ועל מי שהוא לא ראוי, לא יגיד כלום". השיב לו הצדיק: "אם אגיד על אחד שהוא ראוי, ממילא ישמע שחברו לא ראוי". שאל שוב האדמו"ר: "אם כן אני רוצה לשאול אותך, הלא ידוע לי כי במשך זמן מגורו בעיר ראדין נתקבל רב בעיר, ובוודאי היו הרבה מועמדים ובלי שום ספק שאלו אנשי עירו את חוות דעתו על זה. מה עשה אז?". השיב לו ה'חפץ חיים': "באותו הזמן נסעתי במכוון מעירי, כדי שלא ישאלו אותי על זה. וכך נתקבל הרב שלא בנוכחותי, מבלי שאזדקק להידרש כלל לעניין. לכן, סיים הצדיק, "מבקש אני לשחרר אותי כעת".

מידת השבוע: תפארת (שבוע שלישי)

צדיק המרכבה למידה: יעקב אבינו **איבר המרכבה למידה:** כללות הגוף

הגדרת המידה: אמת-עסק התורה-התפארות. אמנם לא בעניין גאוה ח"ו, אלא יפאר התורה, ויתאהב של שמים על ידו. וזה יעשה על-ידי שיראה את יופיה של התורה שדרכיה דרכי נועם. **עבודה עיקרית:** מידת הגאוה

יום בחודש	יום לעומר	מידה פרטית	מידה ממ"ח קנייני התורה	הנהגה הפרטית ליום
ל' ניסן	ט"ו	חסד	במשנה	ישתדל לעזור בכל הקשור ללימוד, ובגופו, כגון להחזיר ספרים לטובת הכלל
א' אייר	ט"ז	גבורה	במיעוט שינה	יתגבר על כל ההפרעות בלימוד (כגון עצלות ודיבורים וכו'), ויתחזק במידת האמת
ב'	י"ז	תפארת	במיעוט שיחה	ילמד בהתמדה, ויכוון לעמוד על האמת לא לניצוח. גם יפאר התורה ולומדיה
ג'	י"ח	נצח	במיעוט תענוג	יקבע סדרים קבועים ללימוד ויקיימם, ויאמת ויקיים כל מוצא פיו בלי פשרות
ד'	י"ט	הוד	במיעוט שחוק	ללמוד בעמידה אם יכול, להדר בקימה בפני ת"ח, ויודה לקב"ה שזכה ללמוד
ה'	כ'	יסוד	במיעוט דרך ארץ	יטהר במקווה, וירבה בביהמ"ד (לא בבית) וכל מחשבותיו תמיד רק בדברי תורה
ו'	כ"א	מלכות	בארץ אפים	ילמד בפיו ויתפלל על הלימוד, ויכוון לבקש רפואה כדי להרבות כבוד שמים

הדגשות מיוחדות: יזהר ממאכלות אסורות, מקללות, מגזל וגניבה, מהזכרת שם שמים שלא בכונה, ולא יחדש הקדמות. (וספרתם לכם)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email: מיד' שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הרב המקובל ראובן שרבאני זצ"ל- נולד ב-י"ז אייר ה'תש"ד (1944) בירושלים. בבית של תורה ויראה צרופה גדל והתחנך במסורת בית-אבותיו הדגולים, שחינכוהו מגיל צעיר לשקוד על התורה והעבודה. בנערותו התחנך בישיבת 'פורת יוסף', שם עלה ונתעלה במעלות התורה, היראה והלימוד והיה לאחד מבחירי הישיבה. זכה ללמוד עם גדולי התורה הספרדים. שימש כאבן שואבת לרבים שביקשו לרכוש מידיעותיו וחכמתו המופלגת. בגיל תשע-עשרה שנים בלבד כבר הוסמך לרבנות! שקדן וגאון נפלא.

בהמשך בשל הצורך בהקמת ישיבה לבני עדות המזרח, חבר לר' יהודה כהן ויחד פתח עימו את ישיבת 'אוהל מועד' בה למדו רבים כאשר רבינו שימש כמשגיח. בהמשך הקים יחד עם ר' יהודה את ישיבת 'קירי ירושלים' ושימש מראשי הישיבה בה. הרביץ תורה ויראה לצעירים. עיונו היה מבעית. מסופר כי בעת שהגאון בן ציון אבא שאול נכנס לניתוחים וכד' היה ממנה את רבינו למגיד שיעור תחתיו, בעומק עיון הפשט. שיעוריו נמשכו כשלוש שעות רצופות. בבחורותו שינן כל כך הרבה פעמים את תלמודו, עד שהיה חוזר על שישים דפי גמרא בשעה. היה מחנך תמיד להנהגה ודרך ארץ, לחינוך מתוך שלוה ומאור פנים, לקדושה ולזכירת יום המיתה. העיד על עצמו שמעולם לא נשמע קול צווחה או צעקה בבית!

בהמשך חלה ובחסידי ה' והתפילות הרבות, החלים בניגוד לדברי הרופאים. גאון בנגלה ובנסתר. צדקתו ויראתו היו עצומים והקרין זאת על כל רואיו. **בעל רוח-הקודש. ענוותן מופלא.** ראה כל תלמיד כבנו היחיד. בשנתו האחרונה התנייד על כסא גלגלים בשל השיתוק ברגליו. למרות הסבל והייסורים שהיו מנת חלקו, מאור פניו לא מש ממנו. נפטר בשבת קודש בשעת המנחה רעוא דרעווין, ג' אייר ה'תשע"ז (2017). חי כ-73 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים.

סבא (מצד אביו): המקובל ר' יהושע. **אביו:** המקובל ר' יוסף חיים. **אמו:** מרת סול שולמית (לבית טלווי). **אשתו:** מרת דליה (בת ר' יעקב סודרי- מראשי העיר חיפה).

מרבותיו: חכם ר' עזרא עטיה, חכם ר' מנצור בן שמעון, חכם ר' עמרם אזולאי, חכם ר' יהודה צדקה, חכם ר' ששון מזרחי, חכם ר' יוסף עדס, חכם ר' אפרים הכהן. **בניו:** ר' יעקב (ראש ישיבת 'אוצרות התורה' בבני ברק), ר' יהושע (ר"מ בישיבת 'קול תורה' בירושלים), ר' אלחנן ור' אליהו (מחשובי הלומדים בבית וגן בירושלים). חתניו: ר' ישראל פתאל (ר"מ בישיבת 'קירי ירושלים'), ר' דניאל אשכנזי מביתר ור' פנחס דניאל. **גיסיו:** ר' בן ציון אבא שאול (ראש ישיבת 'פורת יוסף'), ר' ניסים טולידנו (ראש ישיבת 'שארית יוסף').

בצעירותו התארח אצל ידידו, שהיה חתן חדש. הייתה זו השבת הראשונה שעשו בביתם אחרי החתונה. אשת החבר הכינה לסעודה מאכל עם קישואים, ורבינו היה רגיש למאכל זה, ולמעשה עצם הרחת המאכל גרמה לו בחילות. בנוסף, מאכל זה היה מלוח בצורה מוגזמת ואף חברו, החתן, לא יכל לאכול ממנו, אלא טעם מעט והניח את הצלחת כמות שהיא.

אולם רבינו שלא רצה לבייש את בעלת הבית, הכריח את עצמו ואכל את כל הצלחת, ולאחר מכן גם שיבח את בעלת הבית על מאכליה הערבים, וגרם לכך שנשאל האם יחפוץ בצלחת נוספת, והשיב בחיוב. והכריח את עצמו לאכול גם את הצלחת השניה עד תומה. למחרת, שכב במיטה מרוב חולשה וחולי.

אחד מנכדיו שהגיע פעם לביתו לבילי בדיקת חמץ, התבקש על ידי רבינו להביא את השקית הנמצאת בבידם. כמובן שהוא הזדרז לקיים את שליחות הסבא, כשהוא תוהה בליבו, מדוע ציווה אותו להביא את השקית בעיתו הזה, מה 'בוער' כל כך בשעה דחוקה זו של בדיקת החמץ להביא את השקית?.

עוד בטרם מילא את שליחותו נשאל על ידי הסבתא: **"שוב הוא מבקש את השקית? מה בוער לו כל כך לשרוף את התעודות?"**. הנכד התפלל, באלו תעודות מדובר ומדוע הסבא מבקש לשרוף אותם? והסבתא השיבה: "אלו תעודות ההסמכה לרבנות של סבא. הוא קיבל אותם בהיותו כבן תשע-עשרה שנים בלבד!, ותעודה נוספת אותה קיבל לאחר מכן".

"לא זו בלבד שהוא לא הסכים מעולם לתלות את התעודות הללו על הקיר, הוא מקפיד מאז ומתמיד לאחסן אותם רק בבידם. מעבר לכך, מדי שנה הוא מבקש מחדש להוציא אותן כדי לשרוף יחד עם החמץ, מכיוון שהוא טוען שמדובר בגאווה ותו לא. אבל אינני מסכימה והוא מכבד את רצוני".

על שולחנו סעדו מדי שבת עשרות בחורי ישיבות, ללא הזמנה על אף העובדה כי ביתו היה קטן ביותר. כל אחד מהבחורים היה יוצא עם פס עוגה, כדי שלא יצא בידיים ריקות. רבינו חש את יום הפטירה בכל ימי, ובשיחותיו הרבה לתאר איך ירד לקבר בבוא היום בו יתבקש לבית-עולמו.

פעם אחת נכנס לשיעור ואמר: "יש כאן בחור שעובר על תקנון הישיבה ולומד שיעורי נהיגה. אני רואה שהדבר מסוכן מאוד בעבורו, והוא או חלילה ייהרג או יהרוג, שידע שהזהרתי אותו!". אותו בחור התעלם מדברי רבינו ולבטח חשב שאחד התלמידים הלשין על מעשיו ולכן רבינו מבקש להפחידו בדבר. הלה לא שעה לדברי רבינו, המשיך ללמוד ובסיכומו של עניין עבר את הטסט וקיבל את הרישיון המיוחל. לא עברה שנה והלה ניגש אל רבינו בדמעות וסיפר שעשה תאונת דרכים והרג אדם רח"ל בדיוק כפי שחזה רבינו.

עד כמה גדול כוח הפה - זאת לא ניתן לתאר ולשער. אולם עלינו לדעת, שכשם שניתן להרוס ולהחריב בעזרת הדיבור, הרי שאם אנו משתמשים בלשון רכה- אזי ניתן להשיג בדיוק את ההיפך. להלן סיפר מופלא המעובד מתוך '**האמנתי ואדברה**'.

שמונה ילדים בדירת שלושה וחצי חדרים. כמה זמן אפשר לשרוד כך? התקשינו למצוא מקום לילדים, בעיקר בגלל העובדה שהרוב המוחלט הוא בנות. שני הבנים הם דווקא הקטנים, כך שכולם נמצאים בבית ולא בישיבות, והילדים נולדו ברוך השם בהפרשים של שנה-שנתיים. כאשר נולדה בתי התשיעית, הבנו שזה הזמן לשפץ.

התרוצצתי רבות כדי לקבל אישורי בניה. אנחנו גרים בקומה ראשונה ולא אמורים להיות מתנגדים. קיבלנו אישור, הזמנו קבלן, תיאמנו מחירים. היום הראשון הגיע. הערנו את הילדים מוקדם ושלחנו אותם ללימודים, סגרנו את החלון מרעש ואבק, ואז נקישות בדלת. בפתח שני פקחים, ובידיהם צו עיכוב.

'הגיעה תלונה נגדך, אתה חייב להפסיק את הבניה', הודיעו לי חד משמעית. רוב השכנים חתמו. לגבי השאר - לא הייתי זקוק להם כי היו לי שבעים אחוז חתימות. הבנייה שעוד לא התחילה נפסקה. הקבלן התרגז, העובדים התפזרו, ואני מיהרתי לעירייה לסדר את העניינים. הם טענו שהאישור לא תקף, כי השכנים מתנגדים. ושוב עולה השאלה: מי עלול להתנגד? הנחתי שוב את האישורים של השכנים, הבטיחו לתת לי תשובה למחרת.

אחרי יומיים הגיעה התשובה המיוחלת: האישור תקף. אפשר להמשיך. התקשרתי לקבלן, עדכנתי אותו, שהפעם הכול בסדר. היום הראשון עבר בשלום. ביום השני בשעות הצהריים מזעיקה אותי רעייתי. שוב הפקחים נמצאים ומורים על הפסקה.

שוב אני הולך לעירייה. בודק. מתברר, שהגיעו תלונות חמורות, האמורות לגרום לי נזק אמיתי של קנסות. 'כדאי שתברר, מיהו האיש שמתלונן', מסביר לי הקבלן בייאוש. 'רק כך תוכל לפתור את הבעיות'. בינתיים, נפסקת הבניה. רעייתי על סף דמעות. תקופת שיפוצים אינה קלה ובפרט בבית עם שמונה ילדים ותינוקות, שזה עתה נולדה.

הלכתי שוב לעירייה. דיברתי עם אחד הפקידים. נראה שהדבר נגע לליבו, אבל הוא סירב לגלות מי ה'מלשין'. הוא רק אישר, שמדובר באותו אדם שהלשין פעם קודמת. הייתי חסר אונים.

שילמתי קנס בסכום רציני, והתפללתי לטוב. בינתיים התחלתי להפיץ בין השכנים את מה שאירע, תוך שאני חוזר ואומר, שאם למישהו יש בעיה, אני קשוב ומוכן לשמוע. אבל איש לא בא. אחרי יומיים המשכנו את הבנייה. כצפוי, באותו בוקר, שוב מגיעים הפקחים. הפעם יש בידם הוראת הפסקה ודין מחודש באישור שניתן לי. רצתי כאחוז אמוק לעירייה. הקבלן רמז על פיצוי כספי. העובדים היו מרוגזים ונעצו בי עיניים כעוסות.

הצלחתי להגיע לאותו פקיד, שחמל עליי בפעם קודמת. הוא השפיל את מבטו ולבסוף אמר: 'אסור לחשוף את השמות של המלשנים. אבל אני רואה שאתה חסר אונים. אגלה לך, רק

תבטיח לי, שתתנהג עם המידע הזה בהתאם'. הבטחתי. ואז הוא נקב בשם. הייתי המום. מדובר בשכן המתגורר מולי. יהודי ישיש, אלמן. קצת נרגן, אך בסך הכל נסבל. חזרתי לביתי. ראשית, הודעתי לקבלן על הפסקת בניה. שנית, ישבתי עם רעייתי וניסיתי לחשוב כיצד לפעול.

נזכרנו, שמהשכן הזה לא ביקשנו כלל חתימה. תחילה עלה הרעיון לגשת אליו ולשאול, האם הבנייה מפריעה לו. אחר כך הבנו, שמהלך כזה עלול לגלות לו, שאנחנו יודעים, כי הוא המלשין. **בסופו של דבר החלטנו ללכת על הכיוון החיובי.** ניגשתי לשכן בערב וסיפרתי על התקריות שאירעו, ושאני רוצה לערוך אסיפת שכנים כדי לדעת למי הבנייה מפריעה. מאחר שאת האסיפה אי אפשר לעשות אצלי בגלל התחלת הבניה, ביקשתי לערוך אותה בביתו.

הוא התלבט מאוד, אבל הסכים. הזמנו את כל השכנים. עמדתי מולם ודיברתי, כאשר אני בעצם מדבר לשכן אחד ויחיד. הודיתי על הכנסת האורחים של השכן. דיברתי על החובות שלקחתי, סיפרתי על עוגמת הנפש, שנגרמה לי ולמשפחתי ואמרת, שאני מצפה לשמוע על כל התנגדות שישנה. שתיקה כבדה שררה במקום.

שכנים הביטו בי ברחמים. גם שכני הקשיש לא פצה פה. אחרי שיצאו השכנים נשארתי לשבת בביתו. ביקשתי ממנו, עקב ניסיונו בחיים, שייתן לי עצה מה לעשות. הוא לקח נשימה עמוקה ואמר: "אתה צריך להבין, שיש כאלו שישינים בצהריים מפני שאינם נרדמים בלילה. אדם שסובל מנדודי שינה בלילה - בשבילו שנת הצהריים היא הדבר היחיד שמחזיק אותו. אולי תתחייב להפסיק את העבודה משתיים עד חמש אחר הצהריים".

פנינו לקבלן. הוא התמרמר מאוד, כאשר שמע על זמני העבודה ושאל: "איך ייתכן להפסיק לבנות בצהריים?" הסברנו לו, שאלו התנאים שלנו והוא גבה בהתאם לכך סכום נוסף אותו שילמנו בלי לפצות פה. באופן מפתיע התקשרו מהעירייה וסיפרו על ביטול התלונה ועל האישור להמשיך את הבניה כרגיל.

למחרת חידשנו את הבנייה. השבוע כולו עבר ללא פקחים. לקראת שבת שלחתי לשכן זר פרחים ענק בתוספת מילות תודה, שבח ומחמאות. הוא הגיע להודות ולומר שלא הייתם חייבים. הסברתי לו, שהעצה שלו 'שווה זהב'. הוא נכנס חזרה עם הפרחים לביתו וחזר שוב אלינו. הוא הושיט לי מעטפה. כשפתחתי אותה לא האמנתי. היה שם את הסכום, שהיה עליי לשלם לקבלן וגם את הכסף של הפיצויים. 'אני יודע, שאתה יודע...' הטיח בפניי את האמת. 'היום בבוקר התקשר הפקיד מהעירייה וסיפר לי, שהוא הודיע לך'. 'אז למה אתה משלם לי? שאלתי בחוסר הבנה.

עיניו הקשישות והקמוטות זהרו לפתע. "מצאה חן בעיניי הגישה שלך לעניין. לא כל אחד היה מתנהג כך. עשיתי 'חושבים' והבנתי, שאת התלונות שלי אני צריך לממן בעצמי ולא להפריע לכם. וחוף מזה אני לא זקוק לכל החסכונוט שלי. את הקבר שלי לא יצפו בזהב, אבל מעשים טובים ילכו איתי'.

אני הדוגמא החיה ללימוד הגדול, שלשון רעה גודעים בעזרת לשון טובה ומתנות. כדאי מאד להיות חכם ולהישאר צודק".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזיה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורג'יה רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אירון ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזיי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחיה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	מישא אסתר בת זרה ע"ה
משה אסתר בת זרה ע"ה	אברהם בן דינה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
הרב יחיא בן יוסף ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה	מאיר בן נעמי ז"ל
אביגדור בן גלוי ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל
סלים בן פרחיה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה	מאיר בן נעמי ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל